

दश

सोमस्य वर्षः १।८। फलम् ।
 स्त्रीपुत्रकलहचैव वितनाशं मनःशतम् ।
 करोति क्षेममर्थं राहोरन्तर्गते विधुः ।
 कुजस्य माताः २०।२०। फलम् ।
 विश्वस्वामिचरैरभ्यो नियतं दास्यं भयम् ।
 पातस्थान्तगतः कुर्यान्नराणां भूमिनन्दनः ।
 बुधस्य वर्षः १।१०।२०। फलम् ।
 ज्वरस्तुदमिषं पीडा कलहं स्वजनैः सह ।
 भ्रष्टापत्येव विद्विषं कुर्यात् पातान्तरे बुधः ।
 शनैर्वर्षः १।१।१०। फलम् ।
 स्त्रीपुत्रैः कलहो निजं बान्धवैः सह वैरिता ।
 भवेत् बहुधा दुःखं राहोरन्तर्गते शनौ ।
 गुरोर्वर्षः २।१।१०। फलम् ।
 आधिपत्यमभ्येक्ष्यती देवत्रासगपूजकः ।
 कार्यसिद्धिर्भवेद्विष्टा राहोरन्तर्गते गुरौ ।
 एवं वर्षाः १२ ॥ ३॥ शुक्रस्य स्थूलदशावर्षाः २१ ।
 तस्यान्तर्दशावर्षाः ४।१। फलम् ।
 मन्त्रप्रचारश्चिरप्रम जाविनास-
 सम्मानदानमुपपूजकव्यवसायान् ।
 ह्यन्यथापि नैपुण्यमनोरथश्च
 शौकी दशं सजति निचराजलक्ष्मीम् ॥
 रवेर्वर्षः १। फलम् ।
 देहस्त्रीप्रव्याक्रान्तीव्रतापो ज्वरान्वितः ।
 त्यक्तः स्याद्बान्धवैः सर्वभार्गवान्तर्गते रवौ ।
 सोमस्य वर्षः २।११। फलम् ।
 सम्माननाशो रोगश्च कार्यनाशश्च निजशः ।
 शुक्रस्थान्तर्गते चर्मे स्त्रीनाशो नियतं भवेत् ॥
 कुजस्य वर्षः १।६।२०। फलम् ।
 उत्साही बलवान्याटाः कल्याणं सुधीः ।
 भूमिनाभो भवेच्चैव शुक्रस्थान्तर्गते कुजे ।
 बुधस्य वर्षाः १।३।२०। फलम् ।
 सर्वत्र लभते सौख्यं मानसचयभूषणम् ।
 भाष्यं सुशीलतामेति भार्गवान्तर्गते बुधे
 शनैर्वर्षः १।११।१०। फलम् ।
 शुभचयमवाप्नोति मित्रद्विजं जयते ।
 चौराद्विजस्य लाभः स्यात् शुक्रस्थान्तर्गते शनौ ॥
 गुरोर्वर्षाः ३।८।१०। फलम् ।
 राजपूजा सुखं प्रीतिः कन्याजनमेव च ।
 भार्गवान्तर्गते जीवे चौरान्तरश्च लभ्यते ॥
 राहोर्वर्षः २।४। फलम् ।
 बन्धनं बन्धुपुत्रादौ बन्धुनाशो रिपोर्भयम् ।
 शरीरं देहमाशोति भ्रगोरन्तर्गतक्षमः ॥
 एवं वर्षाः २१ । इत्यन्तर्दशाकथनम् ॥ ३ ॥
 अथ प्रत्यन्तर्दशा ।
 यद्वातारं दिनं कृत्वा वदितुं भवं भवेत् ।
 ध्रुवादि गणयेद्दीमान् रथदिः क्रमतो यथा ।
 रवौ च वेदा वसवः सुधाशौ
 कुजे च वाताः शशिजे तथान्द्राः ।
 शनोऽतुर्दक्ष च दृष्टस्यौ स्था-
 द्राहो तुरङ्गा भृगुने च रुद्राः ॥
 यद्वातारं दशमासान् दिनीकालं गुणाहतान् ।
 मातुलम् विजानीयात् प्रत्यन्तर्गदवासान् ॥

दशार्गः

इति प्रत्यन्तर्दशा ॥ इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ ३ ॥
 युगभेदे दशाविशेषा यथा,—
 “सत्ये लयदशा चैव जेतायां हरगौरिका ।
 ह्यपरे योगिनी चैव कलौ नाचत्रिकी दशा ॥”
 इति समयान्तम् ॥ ३ ॥
 दशधा दशा यथा,—
 योगिनी १ वार्षिकी २ नाचत्रिकी ३ लायिकी
 ४ सुकुन्दा ५ विंशोत्तरा ६ त्रिंशोत्तरा ७
 पताकी ८ हरगौरि ९ दिनदशा १० । इति
 जातरत्नम् ॥
 दशावर्षः, पुं, (दशया वर्षा आकर्षतीति तैनादिक-
 मिति। आ+वर्ष+अच् ।) प्रदीपः । इति
 हेमचन्द्रः । ३।३५१ ।
 दशावर्षा, [न] पुं, (दशया आकर्षतीति। दशा+
 वर्ष+णिनिः ।) प्रदीपः । इति हारावली ॥ २४॥
 दशाहुलं, स्त्री, (दश अहुलय इव शिराषिह्वानि
 फलतुगुपरि सन्त्यस्येति। अच् ।) खनूरम् ।
 इति भावप्रकाशः ॥ (दश अहुलयः परि-
 माणमस्येति तद्वितार्थद्विगोः टच् । तस्य तुक्
 समाधानः अच्प्रत्ययः । दशाहुलपरिमिते,
 त्रि। यथा, मनुः । ८।२७१ ।
 “नामजातियहं स्वयामभिदोहेन कुर्वतः ।
 निःक्षेपोऽयमयः शुक्लवर्णस्तस्य दशाहुलः ॥”
 यथा च ऋग्वेदे । १०।६०।१ ।
 “सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
 स भूमिं विश्रतो हत्वा त्वत्तु दशाहुलम् ॥”
 “विश्रतः सर्वतो हत्वा परिरेष्ट दशाहुलं दशा-
 हुलपरिमितं देशमत्यतिष्ठत् ॥” इति तद्भाष्ये
 सायनः ॥)
 दशाननः, पुं, (दश आननानि वदनानि यस्य ।)
 रावणः । इति शब्दरत्नावली ॥ (दश आन-
 नानि इति विग्रहे दशवदनेत्यपि, स्त्री । यथा,
 “युष्मत् कृते खड्गनगजनाशि !
 शिरो मदीयं यदि याति यातु ।
 लूनानि नूनं जनकात्मज्यै
 दशाननेनापि दशाननानि ॥”
 द्रुमुद्रः ।)
 दशानिकः, पुं, (अन्तरे इति भावे चन् आनो
 जीवनम् । तस्मिन् हितः आनिकः । दशायां
 व्यवस्थाविशेषे आनिकः ।) दन्तीदण्डः । इति
 शब्दचक्रिका ॥
 दशावहा, स्त्री, (दशसु दिक्षु आरोहति अङ्गै-
 र्वांगीतीति। आ+वह+कः ।) कैवलिका ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 दशाङ्गः, पुं, (दश अङ्गानि दुर्गभूमयो जगधारा
 वा यत्र । “एतेष्वष्टादश ॥ ८।४।५ । इत्यस्य
 “प्रवत्सतरकमलवसनार्थदशान्तर्ये ॥” इति
 वार्तिकोक्ता दृढिः ।) देशविशेषः । स त्रिन्ध-
 पर्वतस्य पूर्वदिक्कस्यां दिशि वर्तते । (यथा,
 दृष्टवर्त्तद्विज्ञायाम् । १४।१० ।
 “किंकिन्त्यकण्टकस्य निषादराद्राणि पुरिक-
 दशाङ्गाः ॥”

दशाव

तदस्याभिजनः तस्य राजा वा ॥ तद्देश-
 वासिनि तन्मृतौ च त्रि । यथा, महाभारते ।
 १।११३।२५ ।
 “पूर्वभागस्कृतो गत्वा दशाङ्गाः समरे जिताः ।
 पाशुना नारसिंहेन कौरवाश्च ॥”
 दश अङ्गानि वर्णानि यन् । दशाक्षरमन्त्र-
 विशेषः । यथा, गीतमीयाः ॥ २॥ अध्याये ।
 “दशानामपि तत्त्वानां चाप जेता तथाक्षरम् ।
 दशाक्षर इति ख्यातो मन्त्रः परात्पुनः ॥
 जुषवीजस्वभावत्वात् दशाङ्ग इति कथ्यते ॥”
 नदीविशेषः, स्त्री । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
 दशाहः, पुं, (दशसु दानादिबलेषु अहः ।)
 उडः । यदुद्देशः । (क्रोः शीयराजपुत्रविशेषः ।
 यथा, हरिवंशे । ३६।२५ ।
 “धृष्टस्य जज्ञिरे मूरा जयः परमधार्मिकाः ।
 आवन्तश्च दशाहं बलीं विषहरश्च यः ॥”
 तद्देशस्थः, पुं भूषि । इति त्रिकाः ॥ (यथा,
 महाभारते । १।१६।२० ।
 “तमर्चितं धर्मदशाहपूजै-
 राशीविवागिष्वजनप्रकाशम् ॥”)
 दशावतारः, पुं, (दश अवतारा यस्य ।) विष्णुः ।
 इति त्रिकाः ॥ तस्य दशावतारा यथा,—
 मत्स्यः १ क्रूर्मः २ वराहः ३ रुक्मिणः ४ वामन ५
 जामदग्न्यः ६ राघवः ७ कल्याणः ८ बुधः ९ कल्की १० ।
 इति वराहपुराणम् ॥ अपि च ।
 “धर्मात्तारायकल्याणः संभूतश्चाष्टावतारे ।
 यज्ञश्च वर्तयामासुर्वा वैवस्वतेऽवतारे ॥
 प्रादुर्भावे तत्कल्पे ब्रह्मा स्थासीत् पुरोहितः ।
 दुर्गास्त्रायाश्च शय्यान्ध आपन्नैश्च सुरैश्च वै ॥
 संभूतः स सप्तधा नो हिरण्यकशिपोर्वधे ।
 द्वितीये नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 त्रितीये नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 चतुर्थे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 पञ्चमे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 षष्ठ्ये नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 सप्तमे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 अष्टमे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 नवमे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 दशमे नरसिंहाखौ बभौ ह्यसौत् पुरोहितः ॥
 इति दशावतारः ॥